

True Joy Through Water: Appreciate Water This Sukkos and Shemini Atzeres

Source Sheet for **חיים חיים חיים חיים חיים חיים חיים חיים** Shiur

תלמוד בבלי מסכת סוכה דף נא עמוד א עמוד ב
Talmud Bavli Sukkah 51 a+b

משנה. מי שלא ראה שמחת בית השואבה לא ראה שמחה מימיו. במוצאי יום טוב הראשון של חג ירדו לעזרת נשים ומתקנין שם תיקון גדול. מנורות של זהב היו שם, וארבעה ספלים של זהב בראשיהם, וארבעה סולמות לכל אחד ואחד, וארבעה ילדים מפירחי כהונה, ובידיהם כדים של מאה ועשרים לוג שהן מטילין לכל ספל וספל. מבלאי מכנסי כהנים ומהמינייהן, מהן היו מפקיעין, ובהן היו מדליקין. ולא היה חצר בירושלים שאינה מאירה מאור בית השואבה. חסידים ואנשי מעשה היו מרקדין בפניהם באבוקות של אור שבידיהן, ואומרים לפניהם דברי שירות ותושבחות, והלויים בכנורות ובנבלים ובמצלות ובחצוצרות ובכלי שיר בלא מספר, על חמש עשרה מעלות היורדות מעזרת ישראל לעזרת נשים כנגד חמש עשרה (מעלות) + מסורת הש"ס: [שיר המעלות] + שבתהלים, שעליהן לויים עומדין בכלי שיר ואומרים שירה. ועמדו שני כהנים בשער העליון שיורד מעזרת ישראל לעזרת נשים, ושני חצוצרות בידיהן. קרא הגבר, תקעו והריעו ותקעו. הגיעו למעלה עשירית, תקעו והריעו ותקעו. הגיעו לעזרה תקעו והריעו ותקעו. (הגיעו לקרקע תקעו והריעו ותקעו). היו תוקעין והולכין עד שמגיעין לשער היוצא ממזרח. הגיעו לשער היוצא ממזרח, הפכו פניהן ממזרח למערב ואמרו: אבותינו שהיו במקום הזה אחזריהם אל ההיכל ופניהם קדמה, ומשתחוים קדמה לשמש, ואנו ליה עינינו. רבי יהודה אומר: היו שונין ואומרין אנו ליה וליה עינינו.

MISHNAH. HE WHO HAS NOT SEEN THE REJOICING AT THE PLACE OF THE WATER-DRAWING HAS NEVER SEEN REJOICING IN HIS LIFE. AT THE CONCLUSION OF THE FIRST FESTIVAL DAY OF TABERNACLES THEY DESCENDED TO THE COURT OF THE WOMEN WHERE THEY HAD MADE A GREAT ENACTMENT. THERE WERE THERE GOLDEN CANDLESTICKS WITH FOUR GOLDEN BOWLS ON THE TOP OF EACH OF THEM AND FOUR LADDERS TO EACH, AND FOUR YOUTHS DRAWN FROM THE PRIESTLY STOCK IN WHOSE HANDS WERE HELD JARS OF OIL CONTAINING ONE HUNDRED AND TWENTY LOG WHICH THEY Poured INTO THE BOWLS. FROM THE WORN-OUT DRAWERS AND GIRDLES OF THE PRIESTS THEY MADE WICKS AND WITH THEM THEY KINDLED THE LAMPS; AND THERE WAS NOT A COURTYARD IN JERUSALEM THAT WAS NOT ILLUMINED BY THE LIGHT OF THE PLACE OF THE WATER-DRAWING. MEN OF PIETY AND GOOD DEEDS USED TO DANCE BEFORE THEM.

פרי במדבר פסקא קנ

(קנ... מנין לנסוך המים בחג היה ר' עקיבא אומר נאמר הביאו עומר בפסח שתתברך לכם תבואה שבשדות ונאמר הביאו ביכורים בעצרת כדי שיתברכו לכם פירות האילן אף נסוך המים בחג כדי שיתברכו לכם גשמי שנה. ר' יהודה בן בתירה אומר נאמר בשני ונסכיהם ונאמר בששי ונסכיה ונאמר בשביעי כמשפטם מ"ם יו"ד מ"ם הרי מים נמצינו למדים לנסוך המים מן התורה. ר' נתן אומר בקודש הסך נסך שכר לה' למה נאמר להביא את המים) סליק פסקא.)

Where do we learn the source for water libations? Rabbi Akiva said ...Water libations on sukkot are in order to be blessed by the rain. Rabbi Yehuda Ben Beteira said: It says on the second day "niskeyhem" (extra mem) and on the sixth Unsakheha (extra yud) and on the seventh kemishpatam (extra mem). mem-

111 Eighth Ave, 11th floor • New York, NY 10011 • 212-284-6745 • info@canfeinesharim.org • www.canfeinesharim.org • © Canfei Nesharim 2006

Canfei Nesharim expresses tremendous gratitude to Seventh Generation, Targum Shlishi and Bikkurim for their support of this project.

Yud-Mum is water. We learn from here that offering water is from the Torah. Rabbi Natan Said Why the double language of Hasekh nesekh? To include the water libations.

תלמוד בבלי מסכת תענית דף ב עמוד ב

For we learn: Rabbi Yehuda Ben Beteira said: It says on the second day “niskeyhem” (extra mem) and on the sixth Unsakheha (extra yud) and on the seventh kemishpatam (extra mem). mem-Yud-Mum is water. From here we have a hint that Nisukh Hamayim is from the Torah....

דתניא, רבי יהודה בן בתירה אומר: נאמר בשני +במדבר כ"ט+ ונסכיהם ונאמר בששי ונסכיה ונאמר בשביעי כמשפטם - הרי מ"ם יו"ד מ"ם, הרי כאן מים. מכאן רמז לניסוך המים מן התורה. ומאי שנא בשני דנקט - דכי רמיזי להו בקרא בשני הוא דרמיזי, הלכך בשני מדכרינן. רבי עקיבא אומר: בששי בחג הוא מזכיר, שנאמר בששי ונסכיה - בשני ניסוכין הכתוב מדבר, אחד ניסוך המים ואחד ניסוך היין. - ואימא תרוייהו דחמרא! - סבר לה כרבי יהודה בן בתירה, דאמר: רמיזי מיא. אי סבר לה כרבי יהודה בן בתירה נימא כוותיה! - קסבר רבי עקיבא: כי כתיב ניסוך יתירא - בששי הוא דכתיב. תניא, רבי נתן אומר: +במדבר כ"ח+ בקדש הסך נסך שכר לה' - בשני ניסוכין הכתוב מדבר; אחד ניסוך המים ואחד ניסוך היין. - אימא תרוייהו דחמרא! - אם כן לכתוב קרא או הסך או נסך נסך, מאי הסך נסך - שמעת מינה: חד דמיא וחד דחמרא. אלא הא דתנן: ניסוך המים כל שבעה. מני? אי רבי יהושע - נימא חד יומא, אי רבי עקיבא - תרי יומי, אי רבי יהודה בן בתירה - שיתא יומי! - לעולם רבי יהודה בן בתירה היא, וסבירא ליה כרבי יהודה דמתניתין. דתנן, רבי יהודה אומר: בלוג היה מנסך כל שמונה, ומפיק ראשון ומעייל שמיני. - ומאי שנא ראשון דלא - דכי רמיזי מים בשני הוא דרמיזי, שמיני נמי - כי רמיזי מים בשביעי הוא דרמיזי! - אלא רבי יהושע היא, וניסוך המים כל שבעה הלכתא גמירי לה. דאמר רבי אמי רבי יוחנן משום רבי נחוניא איש בקעת בית חורתן: עשר נטיעות, ערבה, וניסוך המים - הלכה למשה מסיני.

רמב"ם הלכות תמידין ומוספין פרק י הלכה ו

כל שבעת ימי החג מנסכין את המים על גבי המזבחה, ודבר זה הלכה למשה מסיני, ועם ניסוך היין של תמיד של שחר היה מנסך המים לבדו

תלמוד בבלי מסכת סוכה דף נג עמוד א

Talmud Bavli Sukkah 53a

תניא, אמרו עליו על רבן שמעון בן גמליאל כשהיה שמח שמחת בית השואבה היה נוטל שמנה אבוקות של אור, וזורק אחת ונוטל אחת ואין נוגעות זו בזו. וכשהוא משתחוה נועץ שני גודליו בארץ ושוחה, ונושק את הרצפה וזוקף, ואין כל בריה יכולה לעשות כן. וזו היא קידה.

It was taught: They said of R. Simeon b. Gamaliel that when he rejoiced at the Rejoicing at the place of the Water-Drawing, he used to take eight lighted torches [and throw them in the air] and catch one and throw one and they did not touch one another;17 and when he prostrated himself, he used to dig his two thumbs in the ground, bend down,18 kiss the ground, and draw himself up again,18 a feat which no other man could do, and this is what is meant by Kidah.19

רמב"ם הלכות שופר וסוכה ולולב פרק ח הלכה יג

Rambam Laws of Shofar Sukkah ad Lulav 8:13

והיאך היתה שמחה זו, החליל מכה ומנגנין בכנור ובנבלים ובמצלותים וכל אחד ואחד בכלי שיר שהוא יודע לנגן בו, ומי שיודע בפה בפה, ורוקדין ומספקין ומטפחין ומפזזין ומכרכרין כל אחד ואחד כמו שיודע ואומרים דברי שיר ותושבחות...

And how was this Simcha [expressed]? The musicians play flutes, harps, fiddles etc. And every person plays the instrument that they know how to play. And whoever knows how to sing, sings. And each person dances and claps and dances and boogies the way they know. And words of song and praise are said...

רמב"ם הלכות שופר וסוכה ולולב פרק ח הלכה טו

השמחה שישמח אדם בעשיית המצוה ובאהבת האל שצוה בהן, עבודה גדולה היא, וכל המונע עצמו משמחה זו ראוי להפרע ממנו שנאמר +דברים כ"ח+ תחת אשר לא עבדת את ה' אלהיך בשמחה ובטוב לבב, וכל המגיס דעתו וחולק כבוד לעצמו ומתכבד בעיניו במקומות אלו חוטא ושוטה, ועל זה הזהיר שלמה ואמר אל תתהדר לפני מלך. וכל המשפיל עצמו ומקל גופו במקומות אלו הוא הגדול המכובד העובד מאהבה, וכן דוד מלך ישראל אמר +שמואל ב' ו'+ ונקלותי עוד מזאת והייתי שפל בעיני, ואין הגדולה והכבוד אלא לשמוח לפני ה' שנאמר +שמואל ב' ו'+ והמלך דוד מפזז ומכרכר לפני ה'. בריך רחמנא דסייען.

משנה מסכת ראש השנה פרק א משנה ב

Mishna Rosh HaShanah 1:2

[ב] בארבעה פרקים העולם נידון בפסח על התבואה בעצרת על פירות האילן בראש השנה כל באי העולם עוברין לפניו כבני מרון שנאמר (תהלים ל"ג) היוצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם ובחג נידונין על המים: On four occasions the world is judged...On Sukkot we are judged regarding water.

שו"ת בנין ציון סימן מג

Responsa Binyan Zion 43

In order to fulfill the dictum that whoever is occupied with the Torah of sacrifices is as if they actually gave the offering, last Sukkot I delved into analyzing the water libations...to determine whether it was part of the daily libation or whether it is a mitzvah in its own right. There is a practical application of this distinction in a case where there is no Korban tamid- daily offering- do we say that we still offer libations or do we say that there is no libation without a sacrifice...And we learned (Tosfot and Ritva and Yerushalmi quoted in the Mishna LeMelekh) that we are permitted to offer water libations at night (lechatchila).....And we see from all this that water libations are an obligation of the day.

ב"ה אלטאנא, יום ו' ל' תשרי תר"ט לפ"ק.

למען קיים כל העוסק בתורת קרבן כאילו הקריבו עמדתי בחג העבר על החקירה אם ניסוך המים שהיו מנסכים בז' /בז'/ ימי החג עם תמיד של שחר כדאמרינן ביומא (דף כ"ו) ה' מנסכי התמיד או אם ה' מצו' בפני עצמה ויש נפקותא בלא ה' להם תמיד להקריב אם יש מצוה לנסך המים או אם נימא שאין נסכים בלא קרבן מלבד מה שאזכיר עוד לקמן נפקותות בזה ולא ראיתי דין זה מפורש עד שמצאתי אחד קדוש מדבר והוא הריטב"א (בחזושי סוכה) דף נ' (שאחר שהביא שם דעת הרב אב"ד ז"ל שאין ניסוך המים בלילה וחלק עליו ממה דאמרינן בתענית פ"ק ומנחתם ונסכיהם אפילו בלילה כתב וז"ל ואע"פ שאמרו במסכת תמורה שלא אמרו נסכים בלילה אלא בנסכים הבאים מעצמן שלא עם הזבח ואלו ניסוך המים קרב עם הזבח הא לא תקשי' דניסוך המים אינו חשוב בא עם הזבח שחובת היום הוא ולא חובת הזבח כלל שהזבח של תמיד בנסכים של יין הוא נכשר כמו בשאר ימים אלא שיש חובת היום ג"כ לעשות ניסוך המים וזה כפתור ופרח לרבינו הגדול ז"ל עכ"ל והנה אף ששבח הריטב"א לסברא זו עכ"ז מצאתי בזה לא לבד פלוגתא דרבוותא אלא ג"כ סתירות בדברי הראשונים עצמם דממה שכתבו התוספ' בתענית (דף ב') שאפילו לכתחילה ה' מותר לנסך בלילה ראשונה ע"ש נראה שדעתם ג"כ דניסוך המים לא שייך לתמיד דאל"כ היאך ינסך בלילה ואפילו קודם הקרבת הקרבן אבל נראה דעתם היפך מזה במנחות (דף ט"ו ע"ב) שהביאו שם דעת רש"י שס"ל דנסכים הבאים עם הזבח לא נתקדשו רק בשחיטת הזבח ולא משקדשו בכלי וחלקו עליו והוכיחו דמשקדשו בכלי נפסל בלינה ממה דאמר זעירי בסוכה) דף נ' (דלכך היו ממלאין המים מע"ש בכלי שאינה מקודשת דאי מייתי במקודשת אפסלו בלינה הרי דקדוש כלי בלא שחיטת הזבח מהני לפסול בלינה ע"ש הרי בפ"י דס"ל להתוספ' דהמים מקרו נסכים הבאים עם הזבח אלמא דשייכו לתמיד דאם כדעת הריטב"א שחובת היום בפני עצמם הם פשיטא שנתקדשו בכלי והיאך שייך להוכיח דנסכים הבאים עם הזבח ג"כ נתקדשו בכלי בלא שחיטת הזבח וא"כ יש סתירה בדברי התוספ' בזה אכן גם בשיטת רש /רש"י/ נראה סתירה דמדסבירא לי /ליה/ לרש"י דנסכים הבאים עם הזבח לא נתקדשו רק בשחיטת הזבח ואע"כ אמר זעירי דאי מייתי במקודשת אפסל בלינה לכאורה נראה

שדעתו כדעת הריטב"א דנסוך המים לא שייך לתמיד אבל נראה היפך מזה ממה שכתב בסוכה (דף ל"ד) וכל קרבנות כל ימות השנה אין נסכיהם אלא יין חוץ מן החג בתמיד של שחר שצריך שני ניסוכים עכ"ל הרי דס"ל דנסוך המים הי' מנסכי תמיד וא"כ יקשה עליו מאד לשיטתו מהא דזעירי דאמר אפסלו

בלינה אכן גם אשיטת הריטב"א ק"ל איך אפשר לומר דנסוך המים היא חובת היום ולא מנסכי תמיד שהרי בתענית) דף ב' (פליגי תנאי מנ"ל נסוך המים מן התורה ר' יהודה ב"ב =בן בתירה= יליף ממה דכתיב ונסכיהם ונסכי' כמשפטם הרי מ' י' מ' ור"ע יליף מדכתיב על עולת התמיד ומנחתה ונסכי' בשני ניסוכין הכתוב מדבר אחד מים ואחד יין ורבי נתן יליף מדכתיב בתמיד הסך נסך בשני ניסוכים הכתוב מדבר ע"ש הרי לכל הני דרשות קרא הכתוב בפ' נסוך המים נסכי תמיד ומתוך כך ה"ל נלענ"ד לומר דודאי אליבי' דהני תנאי גם הריטב"א מודה דנסוך המים שייך לתמיד אלא כיון דמסקינן בתענית) שם ב'/(דמה דאמרינן נסוך המים כל ז' /ז' / ע"כ לא אתי ככל הני תנאי אלא כר' יהושע דס"ל דנסוך המים הל"מ היא וכיון דהך סתם מתניתן והלכתא היא לכן כתב הריטב"א שפיר דלדידן י"ל דנסוך המים חובת היום הוא ולא שייך לתמיד ובזה ימצא יישוב ג"כ לסתירת רש"י והתוספ' הנ"ל די"ל דהם כתבו שיטות חלוקות בזה אליבי' דתנאים חלוקים רק מדמסקינן להלכה דנסוך המים כל ז' וזה כמ"ד דנסוך המים מהל"מ אתיא ולא מהני דרשות דהתנאים כתב הריטב"א שפיר להלכה דנסוך המים היא חובת היום בפני עצמה וכן נראה ג"כ מהירושלימי הביאו המשנה למלך ה' תמידין) פ' י' (דס"ל דמותר לנסך המים בלילה קודם התמיד וכן פסק גם הרמב"ם שם הרי דס"ל להלכה ג"כ דנסוך המים היא מצו' בפני עצמה לענין לנסך בלילה וא"כ ה"ה ג"כ שיפסלו בלינה בקדוש כלי לבד ושצריך לנסך גם בלא תמיד. כנלענ"ד הקטן יעקב.

שמואל א פרק ז פסוק ו

ויקבצו המצפתה וישאבו מים וישפכו לפני יקוק ויצומו ביום ההוא ויאמרו שם הטאנו ליקוק וישפט שמואל את בני ישראל במצפה:

רש"י שמואל א פרק ז פסוק ו

(ו) וישאבו מים וישפכו - תרגם יונתן ושפיכו לבהון בתיובתא כמיא קדם ה', ולפי משמעו אינו אלא סימן הכנעה הרי אנו לפניך כמים הללו הנשפכין:

רד"ק שמואל א פרק ז פסוק ו

(ו) וישאבו מים וישפכו לפני ה' - תרגום יונתן ושפיכו לבהון בתיובתא כמיא קדם ה' ויתכן לפרש שישפכו מים לפני ה' סימן לכפרת עונות על דרך כמים עברו תזכור:

מצודת דוד שמואל א פרק ז פסוק ו

(ו) וישאבו מים - ר"ל התעוררו לשאוב ולהזיל מי דמע ושפכו בתפלה לפני ה':

שמואל ב פרק כג פסוק טז

ויבקעו שלשת הגברים במחנה פלשתים וישאבו מים מבאר בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל דוד ולא אבה לשתותם ויסך אתם ליקוק:

Shir HaShirim Rabbah 1:3

"Just as water extends from one end of the world to the other, so too does Torah. Just as living water is forever, so too is water. Just as water is from heaven, so too is Torah. Just as water makes great sounds, so too does Torah. Just as water Just as water Just as water Just as rain water comes down in drops and forms rivers, so with the Torah; one studies a bit today and some more tomorrow, until in time becomes like a flowing stream. Just as water has no taste unless one is thirsty; So too, Torah is best appreciated through great effort and yearning. Just as water leaves a high place and flows to a low one, so too, Torah leaves one whose spirit is proud and remains with one whose spirit is humble. Water is a great equalizer, no matter your station or class - all can drink water. So, too - a scholar should not be ashamed to say to a simpler fellow, 'Teach me a chapter, a verse or a letter'. Just as water is a source of life for the world, as it says, A fountain of gardens, a well of living waters (Song

of Songs 4:15), so the Torah is a source of life for the world. Just as water restores the soul, so too, does the Torah. Just as water is cleansing, the words of Torah are purifying....

שיר השירים רבה (וילנא) פרשה א

ג ד"א כי טובים דודיך מיין נמשלו ד"ת במים ביין בשמן בדבש וחלב, במים (ישעיה נה) הוי כל צמא לכו למים מה מים מסוף העולם ועד סופו דכתיב לרוקע הארץ על המים כך תורה מסוף העולם ועד סופו שנא' (איוב יא) ארוכה מארץ מדה, מה מים חיים לעולם שנאמר (שיר השירים) / ד (מעין גנים באר מים חיים כך תורה חיים לעולם שנא' (משלי ד) כי חיים הם למוצאייהם וכתוב (ישעיה נה) לכו שברו ואכלו, מה מים מן השמים שנא' (ירמיה י) לקול תתו המון מים בשמים כך תורה מן השמים שנאמר (שמות כ) כי מן השמים דברתי עמכם, מה המים בקולי קולות שנא' (תהלים כט) קול ה' על המים כך תורה בקולי קולות שנאמר (שמות יט) ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קולות וברקים, מה המים משיבין הנפש שנא' (שופטים טו) ויבקע אלהים את המכתש אשר בלחי וגו' כך תורה שנא' (תהלים יט) תורת ה' תמימה משיבת נפש, מה המים מטהרים את האדם מטומאה שנא' (יחזקאל לו) וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם כך תורה מטהרת הטמא מטומאתו שנאמר (תהלים יב) אמרות ה' אמרות טהורות, ומה המים מטהרים הגוף שנאמר (ויקרא יד) ורחץ את בשרו במים כך תורה מטהרת הגוף שנאמר (תהלים קיט) צרופה אמרתך מאד, ומה מים מכסים ערותו של ים שנא' (ישעיה יא) כמים לים מכסה כך תורה מכסים ערותן של ישראל שנאמר (משלי י) ועל כל פשעים תכסה אהבה, ומה מים יורדין טיפין טיפין ונעשית נחלים נחלים כך תורה אדם למד ב' הלכות היום וב' למחר עד שנעשה כנחל נובע, מה מים אם אין אדם צמא אינה ערבה בגופו כך תורה אם אין אדם עיף בה אינה ערבה בגופו, ומה המים מניחין מקום גבוה והולכים במקום נמוך כך תורה מנחת מי שדעתו גבוהה עליו ומדבקת במי שדעתו נמוכה עליו, ומה מים אין מתקיימין בכלי כסף וזהב אלא בירוד שבכלים כך תורה אין מתקיימת אלא במי שעושה עצמו ככלי חרס ומה מים אין אדם גדול מתבייש לומר לקטן השקיני מים כך ד"ת אין הגדול מתבייש לומר לקטן למדני פרק אחד דבר אחד או פסוק אחד ואפי' אות אחת, ומה מים כשאין אדם יודע לשוט בהן סוף שהוא מתבלע כך ד"ת אם אין אדם יודע לשוט בהן ולהורות בהן סוף שהוא מתבלע,

זוהר - השמטות כרך א (בראשית) דף רסא עמוד ב

Zohar Hashmatot Bereishit 261a

Come and see, on this holiday when the water libation is performed, an energy of loving-kindness pervades the subterranean channels, and all of the seven days of creation receive from the living waters coming out from Yerushalyim of beyond.

ותא חזי בהאי חגא עבדין נסוך המים, נביע דחסד באינון שיתין מששת ימי בראשית וכלהון שבעה יומין עלאין מקבלין מאינון מים חיים דנפקין מירושלם עלאה טמירא

איכה פרק ב

(יט) קומי רני בלילה לראש אשמרות שפכי כמים לבך נכח פני ה'

Eichah 2:19 (Get up and call out in song at night), pour out your heart like water in the presence of HaShem

רד"ק שמואל א פרק ז פסוק ו

(ו) וישאבו מים וישפכו לפני ה' - תרגום יונתן ושפיכו לבהון בתיובתא כמיא קדם ה' ויתכן לפרש ששפכו מים לפני ה' סימן לכפרת עונות על דרך כמים עברו תזכור:

Radak I Shmuel 7:6 And it is possible to explain that they poured water before HaShem, as a sign of forgiveness for sins.

ילקוט שמעוני יחזקאל רמז שפג- מז

Rabbi Pinchas says: The waters of the well will eventually emerge from under the Bayit and turn into 12 streams corresponding to the 12 tribes.

Yalkut Shimoni 383 47

ר' פנחס אומר מי הבאר עתידים לעלות מתחת מפתח הבית ומפכין ונובעין ויוצאין ליי"ב נחלים כנגד י"ב שבטים

תלמוד בבלי מסכת סוכה דף מח עמוד א

משנה. ניסוך המים, כיצד? צלוחית של זהב מחזקת שלשה לוגים היה ממלא מן השילוח, הגיעו לשער המים תקעו והריעו ותקעו. עלה בכבש ופנה לשמאלו. שני ספלים של כסף היו שם, רבי יהודה אומר: של סיד היו, אלא שהיו מושחרין פניהם מפני היין. ומנוקבין כמין שני חוטמין דקין, (ואחד) (מסורת הש"ס: [אחד] + מעובה ואחד דק, כדי שיהו שניהם כלין בבת אחת. מערבו של מים, מזרחו של יין. עירה של מים לתוך של יין, ושל יין לתוך של מים - יצא. רבי יהודה אומר: בלוג היה מנסך כל שמונה. ולמנסך אומר לו: הגבה ידך, שפעם אחד נסך אחד על גבי רגליו ורגמוהו כל העם באתרוגיהן. כמעשהו בחול כך מעשהו בשבת, אלא שהיה ממלא מערב שבת חבית של זהב שאינה מקודשת מן השילוח, ומניחה בלשכה. נשפכה נתגלתה - היה ממלא מן הכיור. שהיין והמים מגולין פסולין לגבי מזבח.

רמב"ם הלכות יסודי התורה פרק ב הלכה ב

והיאך היא הדרך לאהבתו ויראתו, בשעה שיתבונן האדם במעשיו וברואיו הנפלאים הגדולים ויראה מהן חכמתו שאין לה ערך ולא קץ מיד הוא אוהב ומשבח ומפאר ומתאוה תאוה גדולה לידע השם הגדול א כמו שאמר דוד צמאה נפשי לאלהים לאל חי, וכשמחשב בדברים האלו עצמן מיד הוא נרתע לאחוריו ויפחד ויודע שהוא בריה קטנה שפלה אפלה עומדת בדעת קלה מעוטה לפני תמים דעות, כמו שאמר דוד כי אראה שמך מעשה אצבעותיך מה אנוש כי תזכרנו, ולפי הדברים האלו אני מבאר כללים גדולים ממעשה רבון העולמים כדי שיהיו פתח למבין לאהוב את השם, כמו שאמרו חכמים בענין אהבה שמתוך כך אתה מכיר את מי שאמר והיה העולם.

תלמוד בבלי מסכת סוכה דף נ עמוד ב

איתמר, רב יהודה ורב עינא. חד תני: שואבה, וחד תני: חשובה. אמר מר זוטרא: מאן דתני שואבה לא משתבש, ומאן דתני חשובה לא משתבש. מאן דתני שואבה לא משתבש - דכתיב +ישעיהו יב+ ושאתם מים בששון. ומאן דתני חשובה לא משתבש - דאמר רב נחמן: מצוה חשובה היא, ובאה מששת ימי בראשית.

רש"י מסכת סוכה דף נ עמוד ב

מששות ימי בראשית - דאמרן לעיל: שיתין נבראו מששת ימי בראשית לקבל הנסכים

רש"י מסכת סוכה דף נ עמוד ב

דברי הכל שמחה יתירה היא - ואינו מן התורה, אלא לחבב את המצות, ולא דחי שבת.

רמב"ם הלכות שופר וסוכה ולולב פרק ח הלכה יב

אף על פי שכל המועדות מצוה לשמחה בהן, בחג הסוכות היתה שם במקדש שמחה יתירה שנאמר +ויקרא כ"ג+ ושמחתם לפני ה' אלהיכם שבעת ימים, וכיצד היו עושין ערב יום טוב הראשון היו מתקנין במקדש מקום לנשים מלמעלה ולאנשים מלמטה כדי שלא יתערבו אלו עם אלו, ומתחילין לשמחה ממוצאי יום טוב הראשון, וכן בכל יום ויום מימי חולו של מועד מתחילין מאחר שיקריבו תמיד של בין הערבים לשמחה שאר היום עם כל הלילה

תוספות מסכת סוכה דף נ עמוד ב

חד תני שואבה - בירושלמי מפרש שמשם שואבים רוח הקודש שהשכינה שורה מתוך שמחה דכתיב ויהי כנגן המנגן ותהי עליו רוח ה' ומייתי עובדא דיונה בן אמיתי שהיה מעולי רגלים ובשמחת בית השואבה שרתה עליו שכינה.

שפת אמת מסכת סוכה דף נ עמוד ב

פרק החליל

בגמ' דאר"נ מצוה חשובה היא ובאה מששת ימי בראשית, פל' רש"י דשיתין מששת ימי בראשית נבראו לקבל הנסכים וקשה דא"כ נסכי יין דכל השנה ג"כ חשובין בזה, ונראה לפרש כי מצות נסכי יין מיוחדת לבנ"י במקדש [באותם הקרבנות שמקריבין עבורם, לבד עכו"ם שהביא קרבנו שנסתפק רש"י בתמורה ג') ותוס' במנחות] ע"ג ב) אם מביא נסכים ע"ש] אבל בסוכות שמקריבין ע' פרים נגד שבעים אומות יש ג"כ נסכי מים שיזו פשוטה לקבל כל השבים ושופכין לבם לפניו כמים ובחסדו יתב' מקרב גם הרחוקים נמצא שהיא זמן תיקון לכלל הבריאה כמו שהי' בימי בראשית קודם שנבחרו בנ"י ויותר אין להאריך כאן, עוד י"ל עפ"י המדרש שהביא רש"י פ' ויקרא) ברית מלח שכרת הקב"ה ברית בימי בראשית למים התחתונים להביא מהם מלח ולנסך מים בחג ע"ש:

בראשית פרק ב פסוק ו ז

אד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה: וייצר יקוק אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה:

פרקי דרבי אליעזר (היגר) - "חורב" פרק כ

באחד בשבת נכנס אדם במימי גיחון העליון עד שהמים הגיעו עד צוארו והיה מתענה שבע שבתות ימים עד שנעשה גופו כמין ירוקה, ואמ' אדם לפני הב"ה רבון כל העולמים העבר נא חטאתי מעלי וקבל את תשובתי וילמדו כל הדורות שיש תשובה, מה עשה הב"ה פשט את יד ימינו וקבל את תשובתו והעביר את חטאתו מעליו

בראשית רבה (וילנא) פרשה ע

ד"א והנה באר בשדה זו ציון, והנה שלשה עדרי צאן, אלו שלשה רגלים, כי מן הבאר היא ישקו, שמשם היו שואבים רוח הקודש, והאבן גדולה, זו שמחת בית השואבה, א"ר הושעיא למה היו קוראים אותו בית השואבה שמשם היו שואבים רוח הקודש,

בראשית פרק לה פסוק יד

ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן:

יונתן בראשית פרק לה פסוק יד

(יד) ואקים תמן קמא באתרא דמליל עמיה קמא דאבנא ונסך עליה ניסוך חמר נסוך מוי ארום כדין עתידין למעבד בחגא דמטליא ואריק עליה משח זיתא:

מלכים א פרק א פסוק לג

ויאמר המלך להם קחו עמכם את עבדי אדניכם והרכבתם את שלמה בני על הפרדה אשר לי והורדתם אתו אל גחון: ומשח אתו שם צדוק הכהן ונתן הנביא למלך על ישראל ותקעתם בשופר ואמרתם יחי המלך שלמה:

תהלים פרק פז פסוק ז

ושרים כחללים כל מעיני בד:

אבן עזרא תהלים פרק פז פסוק ז

(ז) ושרים, בך - לנכח איש האלהים ושם שרים וחוללים שלא יפסקו כמו מעייני מים ואלה מעייני כמו על כל אצילי ידי, ומנהג העולם להיות השרי' מועטים מהחוללים ושרי ציון כמו החוללים ומשקל החוללים כמו אמרתי להוללים:

רד"ק תהלים פרק פז פסוק ז

ל מעיני בך, כלומר, כל מעיני לבי, שלבי מקורו נובע עליך שירים. או פירוש מעיני, עיוני והשגחתי בך הם
...כל מעיני בך, כשם שהבאר נובעת מים חדשים בכל שעה ושעה, כך ושרים כחוללים

משנה מסכת מקוואות פרק ב משנה ד

[ד] רבי אליעזר אומר רביעית מים שאובין בתחלה פוסלין את המקוה ושלושה לוגין על פני המים וחכמים אומרים בין בתחלה בין בסוף שיעורו שלשה לוגין:

תלמוד בבלי מסכת סוכה דף נג עמוד א

Talmud Bavli Sukkah 53a

תניא, אמרו עליו על הלל הזקן כשהיה שמח בשמחת בית השואבה אמר כן: אם אני כאן - הכל כאן, ואם איני כאן - מי כאן. הוא היה אומר כן: למקום שאני אוהב שם רגלי מוליכות אותי, אם תבא אל ביתי - אני אבא אל ביתך, אם אתה לא תבא אל ביתי - אני לא אבא אל ביתך, שנאמר +שמות כ, כא+ בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבא אליך וברכתך.

It was taught, Of Hillel the Elder, It was said that when he used to rejoice at the Rejoicing at the place of the Water-Drawing, he used to recite thus, If I am here, everyone is here; but if I am not here, who is here? He also used to recite thus, To the place that I love, there My feet lead me: if thou wilt come into My House, I will come into thy house; if thou wilt not come to My House, I will not come to thy house, as it is laid, In every place where I cause My name to be mentioned, I will come unto thee and bless thee.